

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum presbyteri, curati, vel archidiaconi possint ad religionem transire? 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

persona liberi hominis superat omnem estimationem pecuniæ. Vnde licite potest exhibitis rebus suis religionem intrare, nec tenetur in seculo remanere, ut procuret unde debitum reddat. Filius autem non tenetur ad aliquod speciale debitum patri, nisi forte in casu necessitatis, ut dictum est*.

in co. ar.

ARTIC. VII.

Utrum presbyteri curati possint licite religionem ingredi?

914
su. q. 184
art. 3. Et
opus. 18.
c. 25.
* par. 3.
c. 5. inter
prin. &
med.
† ibidem

AD septimum sic proceditur. Videtur, quod presbyteri curati non possint licite religionem ingredi. Dicit enim Gregor. in Pastoralibus*, quod ille qui curam animarum suscipit, terribiliter admonetur, cui dicitur: Fili mi, si sponderis pro amico tuo, defixisti apud extraneum manum tuam. Resubdit†, Sponderere namque pro amico, est alienam animam in periculo suæ conversationis accipere. Sed ille qui obligatur homini pro aliquo debito, non potest intrare religionem, nisi soluat id quod debet, si possit. Cum ergo sacerdos possit curam animarum agere, ad quam se obligavit in periculum animæ suæ, videtur quod non liceat ei prætermissa cura animarum religionem intrare.

¶ 2 Præterea, Quod uni licet, pari ratione omnibus similibus licet. Sed si omnes presbyteri haberent curam animarum religionem intrarent, remanerent plebes absque cura pastorum: quod esset inconueniens. Ergo videtur, quod presbyteri curati non possint licite religionem intrare.

¶ 3 Præterea, Inter actus ad quos religiones ordinantur, præcipui sunt illi quibus aliquis contemplata alijs tradit. Huiusmodi autem actus competunt presbyteris curatis, & archidiaconis: quibus ex officio competit prædicare & confessiones audire. Ergo videtur, quod non liceat presbytero curato, vel archidiacono, transire ad religionem.

19 q. 2. c. 2. e. Dux sunt leges, dicitur. Si quis clericorum in ecclesia

S E D. contra

quod in Decret. * 19. q. 2. cap. 2. e. Si quis clericorum in ecclesia

fra sua sub episcopo populum retinet, & seculariter vi-
uit, si afflatus Spiritu sancto in aliquo monasterio, vel
regulari canonica se saluare voluerit, etiam episcopo
suo contradicente, eat liber nostra auctoritate.

RESPONDEO dicendum, quod sicut supra di-
ctum est, obligatio voti perpetui præfertur omni alij
obligationi. Obligari autem voto perpetuo & solenni
ad vacandum diuinis obsequijs, competit proprie
episcopis, & religiosis. Presbyteri autem curati, & ar-
chidiaconi non obligantur voto perpetuo & solenni
ad curam animarum retinendam: sicut ad hoc obligan-
tur episcopi. Vnde episcopi præsulatum non possunt
deserere, quacumque occasione, absque auctoritate

a. 3. ad 3
q. 88.
a. 12. ad 1

Romani Pontificis: vt habetur extra de regularibus
& transeuntibus ad religionem, cap. licet. Archidiaconi
autem & presbyteri curati possunt libere abrenun-
tiare episcopo curam eis commissam, absque speciali
licentia Papæ, qui solus potest in votis perpetuis
dispensare. Vnde manifestum est quod archidiaconi
& presbyteris curatis licet ad religionem tran-
sire.

in decre.
l. 3. tit. 31.
c. licet. Et
est 18. in
ordine.

Ad primum ergo dicendum, quod presbyteri cu-
rati, & archidiaconi obligauerunt se ad curam agen-
dam subditorum, quamdiu retinent archidiacona-
tum vel parochiam. Non autem obligauerunt se
ad hoc, quod perpetuo archidiaconatum, vel paro-
chiam teneant.

Ad secundum dicendum, quod sicut Hierony. di-
cit contra Vigil. * Quamuis à te linguæ vipereæ mor-
sus saeuissimos patiantur, scilicet religiosi, quibus
argumentaris & dicis: Si omnes se clauerint & fue-
rint in solitudine, quis celebrabit ecclesias? Quis se-
culares homines lucrifaciet? Quis peccantes ad vir-
tutes poterit cohortari? Hoc enim modo si omnes
récum fatui sint, sapiens esse quis poterit? Et vir-
ginitas non erit approbanda. Si enim virgines om-
nes fuerint, & nuptiæ non fuerint, interibit genus
humanum. Rara est virtus nec à pluribus appetitur.

* Non re-
mote à fi-
ne incipit
haec epist.
Multi in
orbe mon-
stra. l. 3.

Patet ergo quòd hic timor stultus est: puta, sicut aliquis timeret haurire aquam, ne flumen deficeret.

[Ad Tertium sicut ad Primum]

ARTIC. VIII.

915

Virum liceat de vna religione transire ad aliam?

4. d. 27.

9. 2. ar. 3.

9. 1. ad 3.

Et d. 28.

9. 1. ar. 4.

9. 2. ad 2.

* glos. in-

ter. n. 16.

¶ Octauum sic proceditur. Videtur, quòd non liceat de vna religione transire ad aliam, etiam arctiorem. Dicit enim Apost. ad Hebr. 10. Non deserentes collectionem nostram, sicut est consuetudinis quibusdam: gloss. * qui scilicet vel timore persecutionis cedunt, vel propria presumptione a peccatoribus vel imperfectis, vt iusti videantur, recedunt. Sed hoc videntur facere qui de vna religione transeunt ad aliam perfectiorem. Ergo videtur hoc esse illicitum.

in decre.

lib. 3. tit.

35. c. 5. à

med.

† causa

19. q. 2.

c. Man-

damus.

¶ 2 Præterea, Professio monachorum est arctior, quam professio regularium canonicorum: vt habetur extra de statu monachorum † & canonicorum regularium, c. Quod Dei timorem. Sed non licet alicui transire de statu canonicorum regularium ad statum monachorum. Dicitur enim in Decretis 19. † quæst. 3. Mandamus & vniuersaliter interdiciamus, ne quis canonicus regulariter professus, nisi, quod absit, publicè lapsus fuerit, monachus efficiatur. Ergo videtur, quòd non liceat alicui transire de vna religione ad aliam maiorem.

¶ 3 Præterea, Tandiu obligatur aliquis ad implendum quod vouit, quamdiu potest licitè illud implere: sicut si aliquis vouit continentiam seruare, etiam post contractum matrimonium per verba de presenti, ante carnalem copulam tenetur implere votum: quia hoc potest facere religionem intrando. Si ergo aliquis licitè potest transire de vna religione ad aliam, tenebitur hoc facere si ante hoc vouerit existens in seculo. Quod videtur esse inconueniens: quia ex hoc plerumque scandalum generari posset. Ergo non potest aliquis religiosus de vna religione transire ad aliam arctiorem.

SED